Nro 19.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 7 MARCA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Petersburg 7go Lutego.

W Imiennym Naywyższym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazie danym Radzie Państwa, 1813 roku dnia 16go Grudnia wyrażono:

„Przy wtargnieniu nieprzyiaciela w granice Nasze, kiedy przy wielu innych usiłowaniach do jego zniszczenia użytych, okazała się potrzeba formowania woysk, poruczone było o tém staranie znaiomemu z doświadczenia i gorliwości swoiey Jenerałowi Xięciu Łabanowi - Rostowskiemu. Z postępem oręża Naszego formowanie to tak się dalece powiększyło, że liczba woysk formuiących się pod jego naczelnictwem, złożyła znaczną armią pod imieniem rezerwowey, która została rozłożona w Xięstwie Warszawskiém z tém przeznaczeniem, aby w jednymże czasie dostawiała do woysk działaiących wyćwiczone rezerwy, a razem w ścisłey blokadzie trzymała twierdze Modlin i Zamość przez nieprzyiaciela zaięte. Jenerał Xiąże Łabanow - Rostowski odpowiedział zupełnie położonemu w nim zaufaniu: armie działaiące już do tey pory, wzmacniaią się drugiemi rezerwami, pod jego zawiadowaniem uformowanemi, a twierdze po długim oporze, przymuszone były poddadź się ze swoiemi załogami i znaczną ilością artyllery.

„W nagrodę tak wielkich usług dla dobra oyczyzny podiętych przez Jenerała Xięcia Łabanowa-Rostowskiego, Rozkazuiemy mu zasiadać w Radzie Państwa. (z Gaz. Senackiey.)

St. Petersburg dnia 25go Lutego v. s.

Naywyższym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazem, danym Rządzącemu Senatowi, we Francyi w mieście *Vandoeuvres* zalecono: S. Petersburskie, Nowgorodskie, Jarosławskie, Tulskie i Kałuskie uzbroienia rozpuścić do domów. Przy tem podobało się JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI oświadczyć imieniem oyczyzny wdzięczność wszystkim rangom Uzbroienia, za gorliwość i zapał, z jakiemi odbywali swoią czasową służbę, i życzenie, ażeby Woiownicy pozyskawszy sławę na polu honoru, cieszyli się nią wpośród rodzin swoich w zupełnem zaciszu, i powrócili po dawnemu do trudow i przemysłu spokoynych obywateli. — Drugim Ukazem tegoż samego dnia rozkazano równie rozpuścić do domów Twerskie i Włodzimirskie uzbroienia znayduiące się w Rossyi dla służby wewnętrzney.

— JW. Metropolita Kościołów Rzymsko - Katolickich w Rossyi, Stanisław Siestrzencewicz miał zaszczyt w tych dniach otrzymać order S. Włodzimierza pierwszego stopnia, przy następném Naywyższém pismie, danem 25go Stycznia w *Bar sur Seine*:

„My ALEXANDER PIERWSZY z Bożey łaski Imperator i Samowładca Wszech Rossyi &c. &c. &c. Nayprzewielebnieyszemu JX. Stanisławowi Siestrzeńcewiczowi Metropolicie Kościołow Rzymskich w Rossyi.

„Trudy w ciągu czterdziestoletniego rządzenia „w Rossyi Kościołem WMP. poruczonym i zupełne z przychylnością oddanie się jak Przodkom „Naszym, tak i Nam właśnie, daią WMP. prawo na szczególne względy Nasze. W dowod oznaczenia łask i pamięci Naszey na takowe zasługi, „My Naymiłościwiey Mianuiemy i zaszczycamy „WMP. Kawalerem Wielkiego Krzyża, orderu S. „Apostołom Równego Xiążęcia Włodzimierza 1szey „klassy, którego znaki przy tém przesyłaiąc, dla „noszenia podług przepisu ustaw, Zostaiemy „z łaską Naszą IMPERATORSKĄ WMP. uprzey„mie Życzliwemi.

Bar sur Seine dnia 25 Stycznia 1814 roku. (M.P.) Na Originale własną JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI ręką podpisano tak:

ALEXANDER.

Kontrasygnował Bazyli Popow.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Frankfort dnia 25go Lutego n. s.

W tym momencie odbieramy doniesienie z *Troyes* pod dniem 19tym b. m. że J. K. W. Królewicz Wirtemberski wszedł do *Fontainebleau*, i tam kommendanta tego miasta w niewolą zabrał. Tym sposobem ułatwił on sobie drogę do otrzymanego zwycięztwa nad Marszałkami *Wiktorem i Oudinotem*. Jenerał *Czerniszew* zdobył szturmem miasto *Soissons*. *Napoleon* miał swoią główną kwaterę w *Maux*. — Feldmarszałek *Blücher* ściąga do siebie korpusy Jenerałów *Bülowa*, *Winzingerode*, *Czerniszewa* i Xięcia *Weymarskiego*, a tym sposobem woysko iego 110,000 ludzi wynosić będzie.

Od niższego Renu dnia 26go Lutego n. s.

Xiąże Następca tronu Szwedzkiego wyrusza dziś z *Kolonii do Akwisgranu*, a dnia jutrzeyszego ma stanąć w *Leodium*. Armia iego, pomimo lodów, które *Ren* okrywały, przebyła te rzekę, częścią pod *Kolonią*, częścią pod *Düsseldorfem*. — Miasto *Soissons* położone w żyżney Prowincyi, zwaney *Isle de France*, bronione było przez Jenerała *Rusca*, rodem Włocha, który miał od 6 do 7,000 ludzi załogi, kiedy woyska Sprzymierzone dnia 14go b. m. mocą zdobyły to mieysce, w którém Jenerał *Longchamps*, 3,000 ludzi i 13 dział dostały się w ręce zwycięzców. *Rusca* został zabity, a szczątki iego zupełnie rozsprzężonego korpusu natarczywie ścigane. — W *Leodium* ma się rozpocząć zaciąg kilku batalionów infanteryi do służby Hollenderskiey. — *Carnot*, który teraz dowodzi w *Antwerpii*, nałożył na mieszkańców tego miasta podatek woienny milion franków wynoszący, i który w dniach 8miu wypłacony bydź powinien; dla pewności zaś zamknąć kazał do Cytadelli kilku nayznakomitszych obywateli miasta.

z Włoch dnia 16go Lutego n. s.

Wczoray rozszerzyła się nagle nowina w mieście *Weronie*, że z Wice-Królem zawarta została umowa względem ustąpienia woysk Francuzkich z kraiów pomiędzy rzekami *Mincio i Padem* leżących. — Potwierdza się ze wszystkich stron, że awangarda Króla Neapolitańskiego przybyła w okolice *Placencyi*. (z Gaz. Berlin.)

Londyn dnia 12go Lutego n. s.

Względem traktatu, który *Bonaparte* zawarł z *Ferdynandem* VII Królem *Hiszpańskim* mamy tu następne wiadomości: Xiąże *San-Carlos* przywiozł w nocy na dzień 4ty Stycznia do *Aranjuez* ten traktat, wraz z listem uwięzionego Króla z *Valencai*, do Regencyi Hiszpańskiey. Król wyraża w tym liście swoie ukontentowanie i wdzięczność dla narodu Hiszpańskiego za podięte dla oyczyzny ofiary, i przywiązanie do jego osoby: chwali wytrwałość i męstwo Anglikow i wielkie czyny Lorda *Wellingtona*, oddaie sprawiedliwość Jenerałom Hiszpańskim i Sprzymierzonym. Mówi daley, że C. *Napoleon* z własnego domysłu proponował mu przez Hrabiego *Laforet*, zawarcie traktatu pokoiu z Francyą, podaiąc za zasadę uwolnienie jego osoby i powrócenie mu Rządu bez

żadnego w jakimkolwiek bądź względzie ograniczenia; że Xiąże *San-Carlos* był od niego upoważniony do traktowania z Hrabią *Laforet*, i że dnia 15go Grudnia 1813 podpisany został traktat, który pod rozwagę i do przyięcia Regencyi posyła — Traktat ten składa się z 15tu artykułow. Z tych kilka tyczy się niepodległości Hiszpanii i przywrócenia Rządu Królowi *Ferdynandowi*. Osadzone przez Francuzow twierdze powinny bydź zwrócone Hiszpanom w tym stanie, w jakim się teraz znayduią. Król *Ferdynand* obowiązuie się utrzymać wszystkie posiadłości Hiszpanii, a szczególnie *Port Mahon i Ceutę*. Ma bydź zawarta woyskowa umowa, według którey Francuzi i Anglicy w jednym czasie z Półwyspu ustąpią. Jeńcy Francuzcy w twierdzach zabrani maią bydź powróceni. *Ferdynand* rodzicom swoim płacić ma rocznie trzydzieści milionow realów, po śmierci zaś Oyca dwa miliony frankow matce. Ma bydź zawarty traktat handlowy między Francyą i Hiszpanią, stosownie do tego, jaki był w roku 1792.

Regencya oświadczyła, że stosownie do postanowienia stanow *Cortez* w miesiącu Styczniu 1811 roku, i stosownie do przyiętych obowiązkow względem Anglii, dopóki Król będzie w niewoli, w żadne układy wchodzić, żadnego rozeymu zawierać, gdyby nawet na to zezwolenie Anglii nastąpiło, Hiszpania nie może. To oświadczenie przyłączyła Regencya do odpowiedzi daney Królowi Ferdynandowi przez Xcia *San Carlos*, dodaiąc do tego, że powyższy traktat jako niebyły i niezawarty uważa.

(*z Gaz: Berl.*)

Hiszpania.

(*z Gaz: S. Petersb: Inw. Ros.*)

Niektóre pisma Angielskie, we względzie do Hiszpanii, napełniły nieiaką obawą serca ludzi dobrze myślących, których obchodzi to wszystko, cokolwiek może się przyłożyć do rychłego i pomyślnego ukończenia wielkiey sprawy ludzkości. Miło nam teraz kommunikować im autentyczny dowod, który wszelką w tym razie zaspakaia trwogę. Dowodem tym, jest ustawa Stanow *Cortes*, d. 1 Stycznia 1811, którey nam urzędowie udzielono.

„*Z Bożey łaski Don Ferdynand VII. Hiszpański i obu Indyi Król, a w jego nieobecności z powodu niewoli, Rada Rządząca tymczasowie ustanowiona, czyni wiadomo wszystkim do kogo należy*, że Jeneralne i nadzwyczayne Stany *Cortes*, zgromadzone na wyspie Królewskiey *Leon* postanowiły, co następuie:

„Jeneralne i nadzwyczayne Stany *Cortes* na mocy ustawy swoiey 24go Wrześ. r. p. przez którą ogłosiły nieważnemi i żadnemi, te wszystkie zrzeczenia się, które w *Bayonnie* przez prawego Króla Hiszpanii i Indyi Ferdynanda VII. uczynione były, nie tylko dla tego, że Nayiaśnieyszy Pan zrobił je będąc w niewoli, lecz i dla tego, że im nie towarzyszyło konieczne i nieuchronnie potrzebne zezwolenie narodu; z tych przyczyn też Jeneralne i nadzwyczayne Stany *Cortes* i teraz ogłaszaią, że one nie tylko nie przyznaią, ale nawet uważaią i uważać będą za niebyłe i nie maiące żadney wagi, ani skutku, każdy traktat, przymierze, albo umowę, jakiebykolwiek one były, które Król, dopóki znaydować się będzie w tym stanie ucisku i niewoli, w iakim się teraz znayduie, zawarł, albo na przyszłość zawrze, czyliby to te akta były spełnione w ziemi nieprzyiacielskiey, czyli też w samey Hiszpanii, jeżeli tylko osoba Króla będzie otoczona woiennemi siłami, albo znaydować się będzie pod wpływem bezpośrednim lub pośrednim wydziercy jego korony. Albowiem nigdy Narod nie uzna wolnym Króla swoiego, i nie zacznie mu bydź posłusznym, dopóki go nie uyrzy wpośród wiernych jego poddanych, w gronie stanow Narodowych *Cortes*, teraz będących, lub na przyszłość bydź maiących, albo na łonie Rządu ustanowionego przez Stany Jeneralne. Tym sposobem oświadcza się powszechnie, że wszelkie naruszenie tey ustawy, poczytane będzie od Narodu, jako postępek szkodliwy oyczyznie, a jey gwałciciel ma bydź ukarany podług wszelkiey praw surowości. Nakoniec oświadczaią Stany *Cortes*, że szlachetny narod, który one reprezentuią, ani na jedną chwilę nie złoży oręża, nie przystąpi do żadney zgody ani rozeymu, jakiey one bydźby mogły natury, dopóki uprzednie Hiszpania i Portugalia nie będą oczyszczone od tych woysk, które tak niesłusznie do tych krain wkroczyły; albowiem Stany *Cortes* wraz z całym narodem postanowiły, dopóty nie składać oręża, dopóki nie zabespieczą i nie utwierdzą świętey Religii przodków, swobody nayukochańszego swego Monarchy, niepodległości i całości Państwa. Rada Rządząca uważać ma tę ustawę, jako nigdy nie mogącą bydź wzruszoną, rozkazać ją drukować, ogłosić i rozesłać: niech będzie wiadoma i ściśle dopełniana w całey przestrzeni Hiszpańskiego Panowania.

(następuią podpisy) *Alonzo Kanedo* Prezydent i inne.

Dan na wyspie Królewskiey *Leon* 1go Stycznia 1811 roku.

Traktatu pokoiu między Szwecyą i Danią dokończenie (Początek był w Numerze 17tym)

Warunek 8my) Król Jegomość Duński obowiązuie się także uroczyście zapewnić mieszkańcom Pomeranii Szwedzkiey i wyspy *Rugen* wraz z przynależytościami, ich prawa, ustawy, wolność i przywileje, iak takowych teraz używaią, i iak też w aktach roku 1810 i 1811 były kontynuowane. — Ponieważ Szwedzkie papierowe pieniądze nigdy nie miały biegu w Pomeranii Szwedzkiey, przeto obiecuie Król Jegomość Duński w systemacie tym, bez wiedzy i zezwolenia Stanów kraiowych, żadney nie czynić zmiany.

9ty) Ponieważ Król Jegomość Szwedzki, podług warunku 6go, traktatu przymierza, z Królem Jegomością Angielskim dnia 3go Marca 1813 w *Sztokolmie* zawartego, obowiązał się na dwudziestoletni przeciąg czasu, rachuiąc od daty wymiany zatwierdzeń wspomnionego traktatu, dozwolić portu *Stralzund* na skład wszystkich towarów osadniczych, płodów i rękodzieł, tak z Anglii iak i z osad, na Angielskich lub Szwedzkich okrętach wprowadzonych, a to za opłatą jednego procentu za skład od wchodu i wywozu; przeto Król Jegomość Duński, iako Władzca Pomeranii Szwedzkiey, obowiązuie się dopełnić tego warunku, i ponowić go w traktacie maiącym się zawrzeć z Królem Jegomością Wielkiey Brytanii.

10ty) Dług publiczny zaciągniony od Królewskiey Pomerańskiey Kamery, przechodzi na Króla Jegomości Duńskiego, iako Władzcy Pomeranii Szwedzkiey, który przyymuie także warunki poczynione względem umorzenia tego długu.

11ty) Król Jegomość Duński przyznaie darowizny poczynione od Króla Jegomości Szwedzkiego w Pomeranii Szwedzkiey i na wyspie *Rugen*, aż do dnia dzisieyszego, w dobrach lub dochodach, a które czynią rocznie 43,000 talarów, w grubey Pomerańskiey monecie.

12ty) NN. Królowie Szwedzki i Duński obowiązuią się nawzaiem: niezmieniać nigdy pierwotnego przeznaczenia summ obracanych na instytucye dobroczynności, lub użytek publiczny, w kraiach nabytych przez nich mocą ninieyszego traktatu, to iest w Królestwie Norwegii i w Xięstwie Pomeranii Szwedzkiey, a oraz w ich przynależytościach. Król Jegomość Szwedzki obiecuie w skutku ninieyszego wzaiemnego układu, utrzymać Akademią założoną w Norwegii, iak nawzaiem Król Jegomość Duński Akademiją Greiswaldzką.

13ty) Król Jegomość Szwedzki pragnąc przyłożyć się, ile od niego zależy, aby Król Jmć Duński otrzymał wynadgrodzenie za ustąpione Królestwo Norwegii, czego iuż Król Jmć Szwedzki dał widoczny dowod przez ustąpienie Pomeranii Szwedzkiey, użyie całego swego znaczenia u Sprzymierzonych Monarchów, aby wspomniony N. Król Duński, oprócz tego przy powszechnym pokoiu, otrzymał stosowne wynadgrodzenie za ustąpioną Norwegiją.

14ty) Zaraz po podpisaniu ninieyszego traktatu, przesłana będzie iak nayśpiesznieyj wiadomość o tém Dowódzcom i woyskom, aby działania nieprzyiacielskie, tak na lądzie iak i na morzu, z obu stron ustały.

(*Warunki od 15go do 27go zawieraią szczególne postanowienia, iako to: wolność opuszczenia Norwegii, lub Pomeranii Szwedzkiey, i powrótu do oyczyzny.*)

28my) Zatwierdzenie ninieyszego traktatu ma nastąpić w *Kopenhadze* w przeciągu 4ch tygodni, rachuiąc od dnia podpisania, lub ieszcze rychley ieżeli można.

W dowod tego my niżey wyrażeni, w moc naszych pełnomocnictw, podpisaliśmy ninieyszy traktat przymierza, i zatwierdzili go naszemi pieczęciami. Dan w Kiel dnia 14go Stycznia 1814go.

(Podpisano) G. *Baron Wettersztet.*
Edmund Burke.

(*Do powyższego traktatu załączony był następuiący.*)

Oddzielny warunek: Ponieważ Król Jmć Duński, pełen iest ufności w przyiacielskiém pośrednictwie NN. Królow Szwecyi i Anglii, aby stosunki przyiazni i pokoiu między nim a NN. Imperatorem wszech Rossyi i Królem Pruskim, tak iak takowe były przed woyną, przywróconemi iak nayprędzey zostały; przeto zezwala Król Jegomość Duński na bezzwłóczne zaniechanie kroków nieprzyiacielskich przeciw tym Mocarzom, iako Sprzymierzeńcom Szwecyi i Anglii. Wszystkie, po podpisaniu niniejszego traktatu, poczynione zdobycze, będą nawzaiem zwrócone. Niniejszy warunek ma taką samą moc, iakby był umieszczonym słównie w traktacie dzisiay zawartym, i będzie w iednymże czasie zatwierdzony. W dowod tego, i t. d. (Data i podpisy iak wyżey.)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Twierdza *Kistryn* do takiego stanu ogłodzenia przyprowadzoną została, że załoga od nieiakiego iuż czasu nawet końskiego mięsa nie dostaie. Szczury, koty, i wszystkie nayobrzydliwszę zwierzęta poszły na pokarm tych nędzarzów. Smiertelność iest wielka, i bardzo wiele ludzi umiera na szkorbut.

— U Jenerała dywizyi *Forestier* poymanego w bitwie pod *Brienne*, który potém z ran umarł, znaleziono dwa następne rozkazy dzienne: I. „*Codziennie odbieram skargi na złe sprawowanie się żołnierzy na kwaterach.* Wielu mieszkańców tak zle traktowani i udręczeni byli, iż własne domy opuścić musieli. — *PP. Jeneralowie przypomną żołnierzom swoim, że są u swoich współziomków, że ich nie uciemiężać, ale bronić powinni, i że nic więcey wymagać nie mogą, prócz tego co iest ustawami dozwolono. — W głównej kwaterze* Void. 18 *Stycznia* 1814.

Podpis Xiąże Belluno.

II. „*Wielu żołnierzy wymykaią się ze swoich kwater, i włóczą się po kraiu*, dla uciskania i rabowania mieszkańców: *inni dezerteruią. Dla zapobieżenia tym nadużyciom, PP. Jeneralowie wydawać będą częste odezwy, rozstawią poczty, i innych przyzwoitych środków użyią. — W główney kwaterze Baccarat.* 8. *Stycznia* 1814.

Podpis. Xiąże Belluno.

— Twierdze *Strazburg*, *Kehl*, *i Landau*, są obleżone przez woyska Badeńskie; *Luxemburg i Thionville*, przez woyska Elektora Heskiego. — Zachodzą pod niemi niekiedy wycieczki, lecz te zawsze odparte bywaią.

— Donoszą ze *Stutgardu* pod 21 Lutego, że Lord *Castlereagh*, Lord *Cathcart*, i Jenerał *Stuart* powrócili z *Chatillonu* do główney kwatery Monarchów Sprzymierzonych, zostawiwszy tam Lorda *Aberdeen*.

— Dnia 11go Lutego Królewicz Wirtembergski po zaciętey walce, zdobył miasto *Sens* przez Jenerała *Alix* i 3,000 ludzi bronione. Nieprzyiaciel był rzucony za rzekę *Yonne:* ieden Półkownik, Szef głównego Sztabu, Adjutant Jenerała *Alix*, i około 100 jeńców wraz z miastem dostało się w ręce zwycięzców.

— W *Troyes* dnia 17go Lutego odebrano wiadomość, że ważna twierdza *Befort* zdobytą została. — Główna kwatera Xięcia *Schwarzenberga* znaydowała się w tenczas w *Bray*, Królewicz Wirtembergski w *Fontainebleau*, a placówki iego stały w *Melun.* Miasto *Provins*, i inne w tey okolicy były w ręku Sprzymierzonych. — Donoszą pod tymże dniem z *Troyes*, że to nie wstrzymane pomykanie się na przód wielkiéy Armii, i wszystkich innych korpusów Sprzymierzonych, wprawia Stolicę Francuzką w trudny do opisania przestrach. Już wywieziono wszystkie skarby kunsztów. — Tysiące mieszkańców z maiątkami śpieszą do bram Paryża, nie wiedząc w któréy stronie Państwa znaleśdź mogą beśpieczeństwo. Zamieszanie, nie pewność, trwoga, ustawicznie rozsiewane pogłoski, i różne mniemania, grożą tey Stolicy zupełném wkrótce rozwiązaniem cywilnego i społecznego porządku. Potrzeba było iuż dotąd naysurowszych środków policyi, aby lud utrzymać na wodzy.

— W dniach 13, 14 i 15tym Lutego, gdy Feldmarszałek *Blücher* uczynił był na moment wsteczny obrót od La Ferté, Napoleon posunął się za nim z woyskiem swoiém: z tego korzystaiąc Armie Xięcia *Schwarzenberga* i Jenerała *Wrede*, czynić zaczęły obróty dla przecięcia odwrótu na Paryż woysku Francuzkiemu. Tém poruszeniem zatrwożony nieprzyiaciel, zaledwo dostać się mógł na powrót do swoiéy pozycyi. Sprzymierzeni trop w trop go ścigali, i zaięli mocne stanowiska *Prowins*, *Nangis i Dammarie.*

— Anglicy we 12,000 ludzi wylądowali pod *Genuą*, osadzili to miasto, i oczekiwali na mocne posiłki z *Sycylii.* (*z Gaz. Berl.*)

— W ostanich dniach Lutego *Davoust* wypędził ieszcze 600 obywatelów z *Hamburga.*

— Dnia 18go Stycznia *Suchet* był ieszcze w *Barcellonie*, woyska zatém Francuzkie nie ustępuią z *Hiszpanii.*

— Dnia 4go Lutego n. s. Deputowani Kantonów gdzie się iuż znaydowali i Deputowani kraiu Gryzonów, odprawili posiedzenie, na którém podany był proiekt nowego Aktu Związkowego. Składa się on z 25 Artykułów. Nayważnieysze są — Zadne stosunki poddaństwa exystować nie będą w Prowincyach Szwaycarskich — Zaden Kanton nie może sam czynić związku z obcym kraiem. *Zurych* będzie miastem przodkuiącém, i corocznie w tém mieście Seym zbierać się będzie. &c. &c. (*Zusch.*)

(*Gazety S. Petersburskie pomieściły następne XV: doniesienie od armii Szląskiey z* St Quen *d. 4go Lut. datowane.*) „Dnia 22go Stycznia wyruszył korpus Jenerała *Sakena* w dwóch kolumnach: pierwsza przez *Ligny*, druga przez *Veaucouleurs* i *Joinville.* Nieprzyiaciel posunął się tegoż samego dnia po południu w 2500 jazdy z *Ligny* ku St *Aubin*, strzelał z jedney bateryi do jazdy od Jenerała *Wasilczykówa* prowadzoney, lecz cofnął się widząc, że mu nie ustępuią posady. Dnia 23go Jenerał Porucznik Xiąże *Szczerbatow* zdobył szturmem miasto *Ligny*; nieprzyiaciel cofnął się do St *Dizier.* Xiąże *Szczerbatow* uderzył na niego i w tém mieyscu, i popędził go ku *Witry.* Dnia 26go Stycznia podług uczynionych rozporządzeń, pociągnął Xiąże *Szczerbatow* ku *Brienne*, dla połączenia się tamże z Jenerałem *Sakenem.* Jenerał *Łanskoy* zaymował z przednią strażą St *Dizier*, oczekuiąc na korpus Jenerała *Yorka*, który ciągnąc przez St *Mihiel* miał dnia 26go stanąć w St *Dizier.* Nieprzyiaciel uwiadomiony zapewne o odeyściu Xięcia *Szczerbatowa*, korzystaiąc z tego, uderzył dnia 27go na St *Dizier*, i zmusił przewagą Jenerała *Łanskoja* do cofnienia się ku *Joinville.* Można było przewidzieć ten wypadek. Korpus Królewicza Wirtemberskiego stał między *Brienne* i *Barem* nad rzeką *Aube*, a korpus Hrabiego *Giulaja* pod *Barem* nad *Aube*, dokąd wielkie woysko posuwało się z *Chaumont.* Korpus Hrabiego *Wittgenszteyna* mógł stanąć dnia 29go pod *Joinville*; korpus *Kleysta* miał dnia 2go Lutego dla wsparcia Jenerała *Yorka*, przeyśdź pod St *Mihiel* przez *Mozę.*

W takich okolicznościach, Feldmarszałek ściągnął dnia 28go Stycznia Jenerała *Łanskoja* przez *Doulevant* do *Soulains*, skupił korpus Jenerała *Sakena* i część korpusu Jenerała *Lanżerona*, pod wodzą Jenerała *Olsufiewa* pod *Brienne*; kazał posunąć się jazdzie do *Arcis* i *Troyes*, gdzie stały nieprzyiacielskie jazda i piechota, i oczekiwał dalszych poruszeń nieprzyiaciela, który dnia 28go posunął się do *Wassy* i *Montierender*, a z ostatniego mieysca dnia 29go pociągnął ku *Brienne.* Jeszcze nie można było ocenić zamiarow nieprzyiaciela. Feldmarszałek zebrał woysko będące pod jego rozkazami pod *Brienne*, i uwiadomił o tem Królewicza Wirtemberskiego, który przygotował sobie stanowisko pod *Maisons.* Przednia straż korpusu Jenerała *Wittgenszteyna*, pod sprawą Jenerała Hrabiego *Palena*, połączyła się z woyskiem Szląskiem. Około południa przyprowadzono poymanego w niewolę między *Witry* i *Arcis* Półkownika; miał on przy sobie kilka niezmiernie ważnych pism urzę-

dowych, z których okazywało się: że *Napoleon* przybył do woyska, i postanowił daley posuwać rozpoczęty bóy wstępny przez St *Dizier*. W rozkazie danym Marszałkowi *Mortier* powiedziano: aby opuścić *Troyes* i rzekę *Aube*, dla przyłączenia się do prawego skrzydła idącego na przód woyska.

Wiadomości te wyiaśniały: że nieprzyiaciel szukał bitwy; a że połączył całe swoie woysko, przeto Feldmarszałek postanowił zbliżyć się do wielkiego woyska, gdyż takowe przed 1 Lutego mogło stanąć pod *Barem* nad *Aube*, a między *Brienne* i dopiéro wspomnionem miastem, w połączeniu z stanowiskiem pod *Maisons*, znaydowała się mocna posada pod *Trannes*. Zaledwo wydano rozkaz do marszu, kiedy nieprzyiaciel we trzy mocne kolumny, posunął się ku *Brienne*; była 3cia po południu — Feldmarszałek postanowił przyiąć bitwę.

Bitwa pod Brienne.

Brienne le Chateau, jest mieysce zupełnie otwarte, zabudowane drewnianemi domami, bez murow, leżące przy wstępie na wzgórzu, na którém stoi zamek, a które ciągnie się aż do *Lesmont*. Od *Brienne* ku *Montierender*, na drugiey stronie aż do *Trannes*, są wielkie równiny. Jenerał *Palen* okrywał z rana, w 2000 jazdy, marsz korpusu Jenerała *Sakena* z *Lesmont* ku *Brienne*, i uważał rozwijanie się siły nieprzyiacielskiey. Miasto *Brienne* osadził korpus Jenerała *Olsufiewa*; korpus Jenerała *Sakena* stał na gościńcu od *Brienne* do la *Rothiere* w tyle w kolumnach. Nieprzyiaciel rozwinął znaczną massę jazdy przeciw Jenerałowi *Palenowi*, który chcąc uniknąć potyczki z przewyższaiącą jazdą nieprzyiaciela, cofnął się ku *Brienne*. Nieprzyiaciel chcąc go oskrzydlić, posunął prawe skrzydło swoiey jazdy aż do wzgórza, a Hrabia *Palen*, podług daney sobie instrukcyi, cofnął się przez miasto do korpusu Jenerała *Sakena*.

Nieprzyiaciel utworzywszy kolumny do natarcia na *Brienne*, tak z artylleryi, jak i piechoty, kazał im posuwać się do lewego skrzydła, gdzie jazda jego stała bez poruszenia. Na lewem skrzydle nieprzyiaciel mało miał jazdy, lecz massy piechoty i dwie bateryе, wraz z dwiema innemi na prawym skrzydle, strzelały do miasta, i w kilku mieyscach już pożar wzniecily. Nieprzyiaciel nie mógł użyć jazdy na swoiem prawem skrzydle; powinien ją był, po odeysciu Hrabiego *Palena*, przeciągnąć na lewe. Feldmarszałek korzystał z tego błędu, rozkazał jazdzie Jenerała *Sakena*, do którey przyłączyła się jazda Jenerała *Palena*, uderzyć natarczywie na lewe nieprzyiacielskie skrzydło; stało się to w same zmierzkanie. Zabrano dwie bateryе nieprzyiacielskie; złamano jego lewe skrzydło.

Tymczasem Jenerał *Olsufiew* odparł natarcie nieprzyiaciela na miasto; nieprzyiaciel ponawiał jednak natarcia od prawego skrzydła świeżem woyskiem. Odparto i te równie jak pierwsze; jednakże od strony zamku znalazł nieprzyiaciel w nocy sposob, wtargnąć wchodem nieosadzonym, i zaiąć część zamku. Korpus Jenerała *Sakena* posunął się krokiem szturmowym: a o godzinie 11tey w nocy skończyła się walka na tem: że miasto *Brienne* całe w płomieniach pozostało w naszych ręku; jednakże nieco strzelcow nieprzyiacielskich utrzymało się w zamku. Jeńcy byli z samey gwardyi, i zeznawali, że Cesarz dowodził osobiście.

Feldmarszałek odłożył skupienie woyska aż do nazaiutrz, i kazał *Brienne le Chateau* osadzić jazdą. W szkole woyskowey tego miasta edukował się *Napoleon*: tu wziął pierwszą naukę sztuki woienney — tu własną swoię podpalił kolebkę.

Dnia 23go Stycznia nieprzyiaciel ściągnąwszy swoie lewe skrzydło, posunął się z piechotą ku południowi pod *Brienne*, i bił z dział wielkiego kalibru do linii jazdy naszey za tem miastem stoiących; kawalerya ta według rozkazu zaięła stanowisko pod *Trannes*. Nieprzyiaciel rozstawił się prawém skrzydłem w *Dienville*, środkiem w *La Rothiere*, a lewem w *Chaumenil*. Rozwinął on znaczne, i armią Szląską przewyższaiące siły. Tymczasem nadciągnęło główne woysko. Jenerał *York* zdobył był dnia 3ogo Stycznia St *Dizier*, a przytem jedno działo: Xiąże *Schwarzenberg* doniosł Feldmarszałkowi; że dnia 1go Lutego korpus Królewicza Wirtemberskiego, Hrabiego *Giulaja* i odwod grenadyerow Rossyyskich, staną pod *Trannes*, i poruczył Feldmarszałkowi uderzyć na nieprzyiaciela z tem woyskiem, a oraz z woyskiem Szląskiem, kiedy tymczasem Jenerał jazdy Hrabia *Wrede* posuwałby się z *Doulevent* ku *Brienne*.

Bitwa pod La Rothiere.

Feldmarszałek postanowił natrzeć w południe w trzech kolumnach. Królewicz Wirtembergski miał uderzyć na *Chaumenil*, Jenerał *Saken* na *La Rothiere*, Hrabia *Giulay* na *Dienville*! Rossyyscy grenadyerowie stali w odwodzie. Królewicz Wirtembergski rozpoczął bitwę natarciem na wzgórza leśne, wyparł nieprzyiaciela, uderzył na *la Chivry*, zaiął to mieysce i przezwyciężył wszystkie przeszkody posady, które między innemi trudnościami, nie dozwoliły mu użyć dział do natarcia. Jenerał *Saken* nie mógł także doprowadzić do walki dział z swego stanowiska, tak bowiem głęboko zagrzęzły w ziemię, że połowę musiano zostawić w stanowisku, aby drugą połowę podwóynym zaprzęgiem, można było wyruszyć.

Jenerał *Saken* mimo tego posunął się aż do *La Rothiere*; Hrabia *Giulay* postąpiwszy z swemi działami ku *Dienville*, kazał piechocie zaiąć *Uninville*. O trzeciey po południu, bitwa stała się powszechną. Zawierucha śnieżysta tak zaciemniała czasem powietrze, że częstokroć musiał ustawać ogień, gdyż iedna strona nie widziała drugiey. Nieprzyiaciel rzucił się w przewyższaiącey sile na Królewicza Wirtembergskiego. Utracono *La Chivry*; odzyskał Królewicz to mieysce, i utrzymał się przy niém, rozstawiwszy tamże ośm batalionów.

Jenerał Baron *Saken*, uszykowawszy potém woysko swoie w massę, zdobył wieś *La Rothiere*. Jazda Jenerała *Sakena* uderzyła na nieprzyiacielską, która szła na przeciw niey w przewyższaiącey sile, i aż się ku massom naszey piechoty posunęła. Tu jazda Jenerała *Sakena* otrzymawszy odsiecz, w połączeniu z piechotą uderzyła na nowo. Rozbito jazdę nieprzyiacielską, i ścigano aż ku staremu miastu *Brienne*. Piechota nieprzyiacielska popadła w nieład; zdobyto 32 dział. Od tey chwili bitwa była wygraną.

Nieprzyiaciel utrzymywał się ieszcze w 3ch mieysach. Feldmarszałek posłał posiłki Królewiczowi Wirtembergskiemu; poprowadził on sam odwod przeciw *La Rothiere*. Królewicz połączywszy się z Jenerałem *Wrede*, stanął nayprzód w *Chaumenil*, a potém zdobyto *La Rothiere*; lecz nieprzyiaciel trzymał się ieszcze do 11tey w domach. Nakoniec, lecz dopiéro ku północy powiodło się Hrabiemu *Giulaiowi*, po zwalczeniu wielu przeszkod, zdobydź *Dienville* i w nim się utrzymać. — Nieprzyiaciel pobity na wszystkich punktach, cofnął się w nocy do *Brienne*. Odebrano wiadomość od Hrabiego *Wrede*: że zdobył *Morvillier*, posunął się ku *Chaumenil*, a na szóstym nieprzyiacielskim korpusie pod wodzą Marszałka *Marmonta*, który przeciw niemu walczył, zdobył 23 działa. Królewicz Wirtembergski, który miał doczynienia z drugim nieprzyiacielskim korpusem, zdobył 9 dział. Jenerałowie *Saken i Giulay* mieli przeciw sobie nieprzyiacielskie gwardye.

Trzey Monarchowie obecni byli bitwie pod *La Rothiere*, i znaydowali się w środku między *Trannes i La Rothiere*; obecność ich ożywiała woysko. Nocą gwardye konne i piesze, Rossyyskie i Pruskie, nadciągnęły pod *Trannes*.

Dnia 2go Lutego Feldmarszałek kazał o 7mey zrana posunąć się woysku, dla odnowienia bitwy; lecz nieprzyiaciel zostawił słabą tylko, tylną straż w *Brienne* dla zasłaniania odwrótu swego na *Lesmont*. Wkrótce potém wyparty, zostawił wszędzie ślady klęski i straty. Woysko ściga go w kierunku *Paryża*. W bitwie téy, w którey nieprzyiaciel wszystkie swoie połączył siły, ze strony Mocarstw Sprzymierzonych, nie walczyły bynaymniéy korpusy Jenerałów *Kolloreda*, *Wittgensteina*, *Yorka*, *i Kleista*, Rossyyskie odwody, a oraz wszystkie gwardye.

Dozwala się drukować — Z. Niemczewski Członek Komitetu Cenzury. W Drukarni Dyecezalney u XX. Missyonarzow

N. 1764. **PODRAD.**

2 Życzący sobie podiąć się przewozu chleba z magazynow leżących na brzégu rzeki wilii na Łukiszkach, w inne mieysca na to w mieście przeznaczone, raczą się stawić dla targu do Kommissyi Wileńskiego Prowiantskiego Depo, codziennie od daty ninieyszey do dnia 12go tego miesiąca, gdzie uwiadomieni będą o ilości potrzebowaney przewozki, i o mieyscach, gdzie przewozić. Dnia 2go Marca 1814.

Siódmey klassy Pośnikow.

Ostateczne ostrzeżenie do Possessorów Dóbr i Kapitałów Edukacyynych.

3 Kommissya do Funduszów Edukacyynych na Gubernije Litewskie, Białoruskie, Mińską i na Prowincyą Białostocką naznaczona, pomimo użyte środki nie widząc ze strony Possessorów dóbr i kapitałów Edukacyynych przyzwoitey troskliwości i pośpiechu w opłacie remanentów od nich należących, a z drugiey strony uważaiąc, że zamitrężony w znaczney iuż ilości dochód szkolny może zrządzić zupełne zatrzymanie biegu nauk; przymuszoną nakoniec zostaie przystąpić do kroku iuż ostatecznego, to iest: do wyznaczenia stósownie do Konstytucyi 1775 *Sekwestratorów*, dla odięcia dóbr niewypłatnym Possessorom i dla ogłoszenia onych pro vacantibus do przedaży przez licytacyią, oraz do zaięcia dóbr Ewikcyynych w extenuacyą. Uwiadamiaiąc o tém Kommissyia Possessorów dóbr i kapitałów Edukacyynych, ieszcze im ostateczny podaie środek do uniknienia tego przez prawo i przez rozkazy Zwierzchności wskazanego rygoru: a ten środek iest nie inny tylko, ażeby w przeciągu tygodni trzech od daty tey publikaty wnieśli należytość Funduszowi Edukacyynemu zawinioną. Ktokolwiek w tym naznaczonym terminie okaże troskliwość w zaspokoieniu Funduszu; taki, chociażby nawet zostawał ieszcze cokolwiek dłużny, znaydzie wzgląd sprawiedliwy, i rugowany z dóbr nie będzie. Ci zaś, co są zupełnie w opłaceniu remanentu niebali, którzy nie tylko z lat kilku zostaią dłużni, ale i późnieysze nawet raty płacić zupełnie zaprzestali; tacy, iako iuż na żaden wzgląd nie mogący zasługiwać, dobra przez nich posiadane bez powrótu utracą. Przed upłynieniem powyżey oznaczonego 3niedzielnego terminu od daty dóyścia tey publikaty, każdy Possessor dóbr i kapitałów Edukacyynych uprzedzaiąc wysłanie Sekwestratora, zawiadomi Kommissyą wiele remanentu do Kaznaczeystwa zapłacił i iaka ieszcze ilość do wypłacenia pozostaie. Niedawaiący o tém wiedzieć Kommissyi, poczytani będą iako niechcący iuż zupełnie korzystać z tego udzielonego ieszcze trzytygodniowego terminu, i poświęcaiący dobrowolnie maiątki swoie na odięcie i przedaż per plus offerentiam. W tych tedy kontentach Kommissya postanowiwszy przesłać do każdego Possessora exemplarz drukowany tego *ostatecznego* iuż ostrzeżenia, podadź ono nadto i do Gazety Kuryera Litewskiego Kancellaryi swoiey zaleca. Datt w Wilnie na Sessyi dnia 26go Februaryi 1814 roku.

Adam Hrabia Chreptowicz Kom. Sąd. Edukacyyney Kommissarz.

Michał Dmochowski Pisarz.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

2 1814 Febr: 27 dnia Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w terminie Dekretem Remissyinym Departamentu Sądu Głłgo Spraw Cywilnych Gubernii Litt. Wileńskiey w dacie 1813 gbra 15 dnia dla rozdziału Dóbr Łazdun Dziedzictwa JW. Józefa Wołodkowicza Marszałka był: Gubernii Miń: i Kawalera dnia 15 Febr. roku bieżącego przybywszy, Kopią Spraw i komportacyą do Kancellaryi Ziem: Oszmiań: tak ze wszystkiemi stronami w Sprawę wchodzącemi, jako też z JX. Józefem Korwelem na dzień 1 Maja roku teraznieyszego 1814 z persystencyą dwu miesięczną i wolną dla wszystkich stron do Sprawy należących kommunikacyą decydował. Akta kalkulacyi, weryfikacyi i Inkwizycyi w Dobrach na Exdywizyą idących na dzień 25 Julii całym swym kompletem uznał. Pomiarę wszelkich Dóbr i Komornikow respective onych determinował wyznaczonym z Sądu swoiego Administratorom opłatę Skarbowi należną, punktualnie dopełniać zalecił i powtórny Zjazd dla oczewistego rozpoznania Sprawy na dzień 2 gbra roku teraznieyszego dla wszystkich stron do Dóbr Łazdun w Guber: Wileń: w Pwcie Oszmiań: przeznaczył. O czym wszystkich JWW. i WW Kredytorow i Pretensorow przez trzykrotną w Kuryerze Lit: awizacyą uwiadamia.

Kanutt Romanowicz Sędz: Z. Pttu Wileń: Prezyduiący Exdywizor.

Józef Kuczewski Prezes Grodz: Pttu Trock: Exdywizor.

Wincenty Szukszta Sędzia Ziem: Pttu Kowień: Exdywizor.

Ignacy Kloczkowski Prezydent Ziem: Pttu Dun: Exdywizor.

Ignacy Chomski Pisarz Ziem: Pttu Wileyskiego Exdywizor.

L. Krzywkowski Szambelan, Exdywizorski Regent.

2 Sąd Exdywizorski Remissą Sądu Głównego 2go Departamentu Litt: Wileń: Gubernii dla zrobienia winney satysfakcyi Kredytorom WW. Sędziow Sopoćkow naznaczony, po uprzedzonym Dekrecie akcessoryyynym, dnia 18 praesentis do maiątku Białozorowa zjechawszy, Kredytorom tychże WW. Sopoćkow zapowiada, że dnia 10 Marca zamiarem oczewistego rozsądzenia sporow do namowy całkowitą Sprawę wezmie, i w myśl Remissy na niestawaiących amissyą zapisze. Datt 1814 miesiąca Februaryi 23 dnia.

Wincenty Mołochowiec Prezyduiący Sędzia Grodz: Kowień:

Józef Skarżyński Sędzia Grodzki Pttu Trockiego Exdywizor.

Theodor Pietkiewicz Grodz: Wiłkom: Pisarz i Exdywizor.

3 Kommissya Sądowa Edukacyyna Gubernii Wołyńskiey, Podolskiey i Kijowskiey, podaie do wiadomości, iż gdy licytacya arędowney possessyi dóbr pierwey XX. Pawlinów Włodawskich, teraz Edukacyynych połowy wsi Pulemca, Chrypska i Wólki Chrypskiéy w Gubernii Wołyńskiéy, Powiecie Włodzimierskim, w bliskości miasteczka Włodawy leżących, poprzedniczém ogłoszeniem na trzech terminach dnia 2 Grudnia 1813 roku 2m Stycznia i 2m Lutego roku idącego odprawiać się maiąca, dla niestawienia się ochoczych dóyść nie mogła; Kommissya ieden ieszcze, i to ostatni termin licytacyi takowey na dzień pietnasty Maia roku biegącego naznaczyła. Chcący zatém ubiegać się o pomienionych dóbr Possessyą, od dnia 12go Czerwca roku idącego zaczynać się maiącą, raczą się na rzeczony termin dnia 15go Maia stawić w Krzemieńcu, w mieyscu zasiadania Kommissyi ninieyszéy. — Inwentarz okazuiący stan teraznieyszy tych dóbr, oraz warunki licytuiącym podać się maiące, są w zwykłych godzinach w Kancellaryi Kommissyi swéy, wolne każdemu interessowanemu do przeyrzenia — Dan w Krzemieńcu dnia 6go Lutego 1814 Roku.

(Popisano) Kommissarz Sąd. Eduk. Filip Hrabia Plater.

Pisarz Fr. Rudzki.

2 Wszystkim Kredytorom do massy po zeszłym Woyskim Justynie Anferowiczu należnym, oznaymuiemy, iż w skutek wydanego Obwieszczenia Sąd Exdywizorski niezawodnie na dzień 26 Aprila teraźnieyszego roku, dla ukończenia dzieła swego do maiętności Zag w Powiecie Wiłkomirskim leżącey ziedzie.

Imieniem Sędziego Krogera Regent Sciepura.

Woyciech Hutorowicz b. Exaktor Pttu Wiłkom.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział maiątku Stari Peysacha Szenderowicza Obywatela Wileń: naznaczony z reguły Dekretu Remissyinego Ziem: Wileń: ad fundum Kamienicy w Wilnie pod Nrem 236 między Jadkową a Zydowską ulicą sytuowaney przybywszy, jako w pierwszym terminie komportacyą wszelkich Dokumentow od dnia 1 Apr: po dzień 1 Maia roku idącego do Kancellaryi

Ziem: Wileń: z oddaniem adinvicem Kopii z Spraw na wszystkich Kredytorach i Pretensorach, oraz na samym Star: Peysachu Szenderowiczu wespół z regestrem maiątku ruchomego uznał, persystencyą do dnia 15 Maja zamierzył i dalsze początkowe ustanowiwszy wyroki, termin powtórnego zjazdu dzień 1 Junii 1814 roku naznaczył; żeby więc Kredytowie i Pretensorowie do takowego Sądu pod upadkiem swych pretensyow stawali i łączyli się, ninieyszą trzykrotną do Kuryera Litt: podaie awizacyą.

OSWIADCZENIA

2 Wpływ obcey do domu naszego osoby, poróżniwszy zgodne od lat naymłódszych Rodzeństwo, wprowadził smutne emulacyi skutki, z wypadku których zeszły Ignacy Podkomorzyc Powiatu Wiłkomirskiego naymłódszy z braci, cierpiąc po zawartym dziale prostytucyą od Kredytorów zeszłego Chorążego, rozpoczął w roku 1810 w Departamencie 2gim Sądu Głównego Litewskiego proceder, i za oddaniem dwóch starszych braci sched swoich na taxę, uzyskał w roku 1812 Dekret Remissyyny z przeznaczeniem jednego Sądu Exdywizorskiego, który, lubo w terminie pierwszego zjazdu w dniu 14 Januaryi roku terazinieyszego złożony, rozpoczął swoie Sądownictwo, i o tém przez Awizacyą w Gazecie ogłosił; gdy iednak część znaczna Kredytorów przekonana o moiey rzetelney chęci ułożenia się, dla uniknienia prawnych wydatków, nie życzy sobie kontynuacyi wzmienionego Sądu, stosuiąc się przeto do żądań słusznych połączonych z obóstronnym dobrem, powodowany też własną chęcią uiszczenia się dwóch zeszłych braci, po których z prawa naturalnego maiątki do moiego zawładania przyszły, i całego rodzeństwa Wierzycielom, do jeneralnego układu dzień 9 miesiąca Aprila idącego roku w mieście Wilnie obieram — z ufnością, iż wszyscy JWW. i WW Kredytorowie sami, lub przez swoich Plenipotentów dowody należności skommunikować raczą, i maiąc na celu zbliżenie dla siebie satysfakcyi do ułożenia się przystąpią — Ażeby zaś szczera moia determinacya, tym pewnieyszy osięgnąć mogła skutek, upewniam, iż Dobra we dwóch Powiatach Wiłkomirskim i Zawileyskim położone, mogą bydź postąpione Prawem Arendownym, Zastawnym, sprzedawane na Dziedzictwo w całości funda, lub częściami, oraz summy za Obligami mnie należące zostaną przelane.

Benedykt Morykoni Mar. Pttu Zawileyskiego.

Licytacya

1 Kommissya w Gubernij Wileńskiey za Naywyższym Rozkazem na przedaż Dóbr Skarbowych ustanowiona, zaymuiąca się razem konfiskatą Maiątków pozostałych po Obywatelach, którzy na skutek Naymiłościwszego Manifestu 12go Xbra 1812go roku do kraiu na wyznaczony termin nie powrócili, ogłasza; iż od Sgo Jerzego to iest: od dnia 23go Aprila do Sgo Michała roku teraz idącego, będą wypuszczane przez publiczną licytacyą więcey daiącemu Pokoie, Stancye, i Szynki ze Sklepami, Stayniami i wozowniami znayduiące się w Domach w mieście Wilnie na Skarb zaiętych, a mianowicie: w Domie Kardynalia: 1mo Siedm Pokoiów na górze od Ulicy Sgo Jana z Kuchnią, Stancyą dla ludzi, Piwnicą, Staynią i Wozownią. 2do: Trzy Pokoie na górze z Kuchnią i Piwnicą. 3tio: Dwa Pokoie z Kuchnią na górze od Ulicy Zamkowey. 4to: Na dole od Ulicy Zamkowey dwie Stancye, Kuchenka i Sklep, tudzież dwa Sklepy i dwie Stancye, Kuchnia i dwie Piwnice. 5to: Także od Ulicy na dole trzy Pokoie, Sionki i kuchenka. 6to: Jeden Pokoik na dole i kuchenka. 7mo: Trzy Pokoie na dole z Kuchnią i dwie Piwnice. 8vo: Jedna Stancya z Kuchnią i Piwnicą — W Domie zowiącym się Porochitański. 1mo: Dwa Szynki i Piwnica. 2do: Dwa Szynki i Piwnica. 3tio: Dwie Stancye i Piwnica. 4to: Jedna Stancya czyli Szynk. 5to: Trzy Stancye i dwie Piwnice. 6to: Jedna Stancya. 7mo: Dwa Pokoie. 8vo: Jeden Pokoy. — W Domie Grafa Paca. 1mo: Cztery Pokoie od Ulicy na trzecim piętrze z osóbną Stancyą dla ludzi, Staynią, Wozownią i Piwnicą. 2do: Na tymże piętrze od dziedzińca trzy Pokoie i Kuchnia. — W Domie Abramowicza. 1mo: Trzy Stancye na dole i Sklep. 2do: Dwa Pokoie na dole Kuchnia i Piwnica. — Przy tym cały Dóm Piotrowskiego i Wanny; życzący zatym naiąć wyż wspomnione mieszkania, zechcą sami, lub przez się umocowanych stawac do teyże Kommissyi, od bywaiącey tym czasowie Sessyie swoie w Izbie Skarbowey Wileńskiey dla licytacyi na termina następne: pierwszy 13, drugi 16, trzeci i ostateczny 18 teraz idącego Msca Marca.

Drzewo do przedania.

1 W Rymszaniętach nad brzegiem Wilii o mil 10 od Wilna w maiątku W. Abramowicza jest 60 *kop kłod towarnych i 2 kopy brusow* w tym roku wyrobionych z wolney ręki do przedania — Po informacyą udadź się można do xięgarni Uniwersytetu na S. Jańskiey Ulicy.

1 W Wilnie znayduie się do przedania wielka Łodka czyli wodny Statek z płaskim dnem, nowy i dobrze budowany, zdatny do utworzenia na nim Promu, czyli też do transportowania wodą różnych ładunkow — Ktoby chciał takowy nabydź, może zgłosić się w niezwłócznym czasie do Zarządzaiącego w Wilnie Policyą lub prosto do mieyskiey Rady, w którey będzie ten Statek sprzedany.

DO ARENDY

1 Folwarki Kapitulne *Dziekaniszki*, *Swiranki i Stołpienięta* w dożywotniey possessyi JW. Siestrzeńcewicza Metropolity Arcybiskupa Mohilewskiego, iako Prałata Dziekana Katedry Wileńskiey zostaiące, wypuszczaią się w arendę od terminu Sgo Jerzego, to iest od dnia 23go Aprila roku idącego 1814. Kto chce wyszczególnioną o tém mieć wiadomość; może iey zasiągnąć w Kancellaryi Biskupa Wileńskiego.

3 W imieniu wszystkich Kredytorow maiących lokacye z Dekretu Exdywizorskiego na kamienicy Po-Jocherowskiey, podaie się do wiadomości: iż taż kamienica pod Nrem 55 w mieście Wilnie na Zamkowey ulicy sytuowana od terminu dnia 23 Aprila roku idącego 1814 jest do wypuszczenia w arędę roczną, ktoby zatém życzył wziąć pomienioną kamienicę w arędę, tędy dla zrobienia umowy i zawarcia kontraktu ma się udać do niżey podpisaney, maiącey nad tąż kamienicą administracyą za Dekretem Exdywizor: massy Jocherowskiey, mieszkaiącey w własnym domie pod Nrem 110 na Zamkowey ulicy sytuowanym — Datt w Wilnie roku 1814 27 miesiąca Februaryi. — *Zuzanna Lachowiczowa Sekr: b. D. P.*

OGŁOSZENIA

3 Podaie się do wiadomości, iż w maiętności Gross-Ekau nazwaney zakłada się tey wiosny pod dozorem JP. Piotra Kockum Fabryka robot miedzianych i hamernia. Jeżeliby więc kto podobnych robot potrzebował, ma się udadź do JP: Piotra Kockum do Gross-Ekau, gdzie za mierną zapłatę naylepiey będzie usłużony.

1 Roku 1814 dnia 4 Marca W. JXiądz Francisek Kochanowski Proboszcz Podbirżański nabył od W. Benedykta Stankiewicza schedę Folwarku Łapiszek w Powiecie Upitskim sytuow. po Exdywizyi W. Leona Borowskiego Podstolego — Przez ninieyszą Awizacyą iako nabywca, uwiadamia wszystkich Pretensorów, maiących pretensye do W. Benedykta Stankiewicza, ażeby stosownie do Ukazów i Praw MONARSZYCH w terminie przepisanym dla zaspokoienia pretensyów, jawili się do W. Xiędza Kochanowskiego, inaczey po ogłoszeniu trzykrotnym przez Gazetę Wileńską utracą swe należności — Takową Awizacyą iako Plenipotent podpisuię.

Piotr Łapiński.

2 Dnia 24 Miesiąca Februarii roku idącego poddany JW. Vice Gubernatora Wileń: i Kawalera Bobiatyńskiego Antoni Chrapowicki wzięty na usługi za chłopca z Folwarku dziedzicznego Pikieliszek w Powiecie Wileń: leżącego, lat 16 maiący, wzrostu małego, włosow na głowie ciemnych szatę nosa pociągłego, oczu szarych — na którym było odzienie płaszczyk szaraczkowy, kurteczka i reytuzy także szaraczkowego sukna, zbiegł i niewiadomo dotąd gdzie się znayduie — Ktoby o takowym zbiegu powziął wiadomość, raczy onego do Policyi dostawić.

Mody

2 *Pani Borge Mistrzynia różnych naypięknieyszych mod przybyła z St. Peterzburga do Wilna, robi różne z nayw iększym gustem modne Suknie, Kapelusze i wszystkie Damskie ubiory, mieszka na ulicy Trockiey w domie W. Tarnowskiego Nadwornego Sowietnika pod Nrem 397 na pierwszym piętrze od Ulicy.*

Od dnia 10go Marca, to jest od następnego wtorku Gazeta Kuryera Litewskiego wydawana będzie w innem mieyscu, wchodząc z ulicy Zamkowey naprzeciwko Kościoła S. Jana w pierwszą Fórtę do Collegium Medicum, na lewo w mieszkaniu dolném, gdzie będzie znak przybity.